

Ю. О. Станішевський

Вірський Павло Павлович

ВІРСЬКИЙ Павло Павлович (12(25). 02. 1905, Одеса – 05. 06. 1975, Київ) – артист балету, балетмейстер, педагог. Чоловік [В. Вірської-Котляр](#). Народний артист СРСР (1960). Сталінська премія (1950). Державна премія України ім. Т. Шевченка (1965). Державна премія СРСР (1970). Закін. хореогр. відділ. Одес. муз.-драм. інституту (1926; викл. *В. Преснякова*) і Моск. театр. технікум (1928; викл. А. Мессерер). Соліст балету та балетмейстер Одес. театру опери і балету (1923–31); балетмейстер та педагог-репетитор театрів опери та балету Одеси, Харкова, Дніпропетровська та Києва (1931–37). Один із засн. (1937) Ансамблю пісні і танцю УРСР (нині Нац. засл. ансамбль танцю України ім. П. Вірського), худож. кер.-дир. якого працював від 1955 і з яким здійснив турне країнами Європи і США; 1939–45 – гол. балетмейстер Ансамблю пісні і танцю Київ. військ. округу, 1945–55 – Ансамблю пісні і танцю Рад. армії ім. О. Александрова. У співавт. з [М. Болотовим](#) здійснив постановки балетів «Лебедине озеро» П. Чайковського (1927, 1932), «Червоний мак» Р. Глієра (1928), «Карманьола» В. Фемеліди (1929; усі – Одеса), «Есмеральда» Ч. Пуньї (1929, Одеса; 1933, Харків), «Марна пересторога» П. Гертеля, «Раймонда» О. Глазунова (обидва – 1934, Харків), «Міщанин з Тоскани» В. Нахабіна (1936, Дніпропетровськ; Київ), «Чорне золото» В. Гомоляки (1960, Київ), «Бондарівна» М. Скорульського (1939), «Жовтнева легенда» Л. Колодуба (1967; обидва – Держ. засл. ансамбль танцю УРСР), танц. сцен в операх «Тарас Бульба» М. Лисенка (1928, Одеса; 1937, Київ), «Золотий обруч» Б. Лятошинського (1929, Одеса), «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського (1936, Київ), танц. картин «Запорожці», «Чумацькі радощі», «Ми пам'ятаємо», «Повзунець», «Плескач», «Шевчики», «Хміль», «На кукурудзяному полі», «Про що верба плаче», «Ой під вишнею», «Моряки флотилії “Радянська Україна”», «Ми – з України», «Подоланочка», «Гопак», концерт. програм, побудов. на укр. нар. танцях. Створив хореогр. студію при Держ. засл. ансамблі танцю УРСР. Засн. школи укр. нар.-сценіч. танцю. Виконав. манера В. відзначалася віртуозністю, тонким відчуттям балет. стилів, артистизмом. Його балет. постановкам властиві оригінальність пластич. рішень, графічна ясність мізансцен, правдивість образів персонажів і мальовничі монум. та багатоплан. композиції масових танц. сцен. Поєднавав класич. танець із характер., нар.-сценіч. та побутовим.

Фотоілюстрації

Основні партії

Феб («Есмеральда» Ч. Пуньї), Конрад («Корсар» А. Адана), Жан де Брієн, Абдерахман («Раймонда» О. Глазунова).

Рекомендована література

1. Станішевський Ю. Павло Вірський. К., 1962;
2. Його ж. Балетний театр України. К., 1986;
3. Його ж. Національна опера України. К., 2002.

Бібліографічний опис:

Вірський Павло Павлович / Ю. О. Станішевський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34725>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).